ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 28 Αὐγούστου 1922 Μωϋσέως τοῦ Λιθίοπος Σελήνη 19 ἡμερῶν

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ — ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 30

ΜΥΤΙΛΗΝΗ. Ἔτος ΣΤ'. Ἀριθ. 1777 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ | Γραφεῖα Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ

Κατὰ τὴν μακραίωνα ζωήν του ὁ Ἑλληνισμὸς ἂν ἐγέννησε μεγάλα πνεύματα καὶ ἐδημιούργησεν ἐνδόξους ἐποχὰς καὶ χρυσᾶς σελίδας εἰς τὴν ἱστορίαν του, ἐγέννα σχεδὸν ταυτοχρόνως ἀτυχῶ καὶ τοὺς κακοποιοὺς δαίμονας οἵτινες συνετέλουν εἰς τὴν ἀνατροπὴν τῶν ἐπιτευχθέντων καὶ εἰς τὴν ἀμαύρωσιν καὶ τῆς δόξης καὶ τῆς ἱστορίας του.

Τὸ κορύφωμα τῶν τοιούτων συστατικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐναλλαγῶν τῆς τύχης τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀποτελοῦν τὰ σήμερον συντελούμενα.

Εἷς ἄνθρωπος — ὅπως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κάθε ἐποχὴ τῆς δόξης καὶ τῆς ἀκμῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου τὸ ὄνομα ἀναφέρει—εἷς ἄνθρωπος, ὁ Βενιζέλος, παραλαβὼν μίαν Ἑλλάδα πταῖσμα, μίαν Ἑλλάδα παλαίουσαν μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου, ἀφυπνισθεῖσαν πρὸς στιγμὴν ἐκ τοῦ ληθάργου καὶ ζητοῦσαν στήριγμα ὅπως ἀτενίσῃ πρὸς εὐτυχέστερον αὔριον ἀντλοῦσα διδάγματα ἐκ τοῦ ἐνδόξου παρελθόντος της, ἐχειραγώγησεν αὐτὴν καὶ τὴν ἀνύψωσεν εἰς ἀκμὴν καὶ δόξαν καὶ μεγαλεῖον καὶ ὑριάμβους, ὁμοίους τῶν ὁποίων οὐδεὶς λαός, οὐδὲν ἔθνος, οὐδεμία ἐποχὴ ἠτύχησε νὰ δοκιμάσῃ!...

Εἰς τὰ σπλάγχνα ὅμως τῆς Ἑλλάδος, αὐτῆς ἐνεφώλευεν ὁ κακὸς δαίμων, ὁ φθοροποιὸς σάραξ, τὸ μικρόβιον τοῦ ὀλέθρου, τὸ ἀπαίσιον σπέρμα τοῦ πάθους, τοῦ μίσους, τοῦ φθόνου, τοῦ ἐγωϊσμοῦ, τῆς κακεντρεχείας, καὶ εἰς μίαν στιγμὴν, εἰς μίαν ἀπαισίαν, ἐπικατάρατον στιγμὴν ἐπικρατήσεώς των, ἐσώριασαν εἰς ἐρείπια καὶ μετέβαλον εἰς τέφραν τὸ ἐπὶ γενεὰς γενεῶν ὀνειροποληθὲν καὶ ὑπὸ τοῦ Βενιζέλου πραγματοποιηθὲν μεγαλούργημα.

Ναί! Δὲν ἦσαν τὰ συντελεσθέντα, ἔργον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, δὲν ἦσαν κατορθώματα τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ἦσαν ἔργον ἑνὸς ἀνθρώπου: Τοῦ Βενιζέλου!

Ὄχι διότι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ στρατὸς δὲν εἶναι ὁ ἴδιος, ἀλλὰ διότι ἀποδεικνύεται, δυστυχῶς ἐκ τῶν πραγμάτων ὅτι ὁ καλὸς οὗτος λαός, ἡ εὐπλαστος αὐτὴ μάζα, ἐνῷ καταλήλως καθοδηγουμένη δύναται νὰ μεγαλουργήσῃ, ἔστρεπται τῆς δυνάμεως τῆς αὐτεστεργείας, τῆς αὐτοεκβιβλῆς καὶ τῆς αὐτοαναδείξεως.

Ἀψίκορος καὶ ἀνεξαπάτητος ὅπως ἔχει τὸ ἀτύχημα νὰ εἶναι ὁ Ἑλληνικὸς λαός, πίπτει εὐκόλως θῦμα τῶν κακῶν, τῶν φθορέων, τῶν δημαγωγῶν.

Καὶ ἰδοὺ τὰ ἀποτελέσματα!

Δημιουργηθεὶς ἐκ τοῦ μηδενὸς ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐπὶ Βενιζέλου, ἐθριάμβευσεν, ἐδόξασε τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐδοξάσθη, οὐδέποτε ἐγνώρισε τὴν ἥττα καὶ ἐπεξέτεινε τὰ ὅριά της ἐκεῖ ἀφ' ὅπου ἀτυχῶς κατησχυμένος ἀποχωρεῖ σήμερον, καίτοι πολυπληθέστερος, καίτοι ἐμπειροπολεμώτερος καίτοι οὐδέποτε ἐκπεσόντος τοῦ ἠθικοῦ του.

Τί ἐμεσολάβησεν ὥστε ἀπὸ τὸν κολοφῶνα τῆς δόξης του ὁ στρατός μας νὰ καταπέσῃ εἰς τὴν τελευταίαν βαθμίδα τοῦ ἐξευτελισμοῦ;

Τίποτε ἄλλο, εἰμὴ ἡ ἐπικράτησις τῶν κακῶν ἡγητόρων, ἡ ἀπονοία τοῦ ἀρχηγοῦ, τοῦ καλοῦ ἀρχηγοῦ μὲ τὴν ἀντινοβολοῦσαν διάνοιαν καὶ τὴν σιδηρᾶν πυγμήν. Ἡ ἀπουσία τοῦ ἀρχηγοῦ, οὐχὶ τοῦ στρατιωτικοῦ, ἀλλὰ τοῦ πολιτικοῦ. Ὁ στρατὸς δὲν εἶναι εἰμὴ ὄργανον εἰς τὴν ἐπιδίωξιν τῶν σκοπῶν ἑνὸς ἔθνους, τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὁποίων ἐπιτυγχάνει πάντοτε δι' ὧν μέσων διαθέτει καὶ χρησιμοποιεῖ ὁ πολιτικὸς ἡγέτης, τοποθετῶν εἰς τὰ εὐπαθέστερα σημεῖα τὰ καταλληλότερα πρόσωπα.

Ὁ πολιτικὸς ἡγέτης, ὁ κυβερνήτης μιᾶς χώρας εἶναι ἐκεῖνος ὅστις γνωρίζει καὶ πρέπει νὰ γνωρίζῃ ἂν πρέπῃ, πότε καὶ πῶς νὰ ἐκθέσῃ εἰς τοὺς κινδύνους διεξαγωγῆς ἑνὸς πολέμου τὸ Ἔθνος του, ἀλλὰ καὶ νὰ λάβῃ ὅλα τὰ μέτρα ὅπως ἔχῃ ἐξησφαλισμένην ἐκ τῶν πρωτέρων κατὰ τὰ ἐνεργήτα τοῖς ἐπιτυχίαν. Αἱ τύχαι τοῦ πολέμου εἶνε βεβαίως ἀκαθόριστοι. Ἀλλ' εἰς τοῦτο ἀκριβῶς ἔγκειται ἡ ἱκανότης τοῦ κυβερνήτου. Εἰς τὴν σύναμιν τοῦ προβλέπειν. Καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὑπῆρξεν ἀνυπέρβλητος ὄντως ὁ Βενιζέλος.

***

Ἀλλὰ τὸ ἔργον ἀτυχῶς συνετελέσθη. Ἡ μαιραία καταστροφὴ ἐπῆλθεν ἤδη.

Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐκκενώνει τὴν Μικρασίαν, ἐγκαταλείψας εἰς τὴν μαύρην τύχην του ἀκμαιότατον καὶ ἀνθοῦντα Ἑλληνισμόν. Σπαράσσεται βεβαίως ἡ καρδία παντὸς Ἕλληνος διὰ τὴν ἀπροσδόκητον, τὴν τεραστίαν, τὴν ἄνευ ὁμοίας συμφορὰν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, συμφορὰν μεγαλειτέραν ἐκείνης τὴν ὁποίαν ὑπέστη ὅταν μετὰ τῆς πτώσεως τοῦ Βυζαντίου ἐξηφανίζετο καὶ τὸ Βυζαντινὸν κράτος. Τότε ἔπιπτεν εἰς αὐτοκράτωρ σῶσας τὴν τιμὴν τοῦ ἔθνους καὶ δημιουργήσας τὸν γνωστὸν θρύλλον. Τώρα μετὰ τῆς ἀπωλείας τῆς Μικρασίας ἠμαυρώθη, ἐξέπεσεν, κατεπροδόθη ἡ τιμὴ τῆς Ἑλλάδος!...

Ἀλλ' ἂς μὴ κλαίωμεν ὡς Ἱερεμίαι πρὸ τοῦ μεγέθους τῆς καταστροφῆς. Ὁ Ἑλληνισμὸς ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὰ ζώπυρα τῆς ἐκ τῆς τέφρας—ὡς ὁ φοῖνιξ—ἀναβιώσεώς του.

Αἱ μακραίωνοι περιπέτειαι καὶ αἱ παλιμβουλίαι τῆς τύχης του αὐτὸ ἀποδεικνύουσι. Δείπει ἀτυχῶς ἐκεῖνος ὅστις θὰ διαθερμάνῃ καὶ πάλιν τὰ ζώπυρα ταῦτα. Ἀλλ' ὄχι δὲν λείπει. Εὑρίσκεται ἐν ἐφεδρείᾳ, πάντοτε ἕτοιμος καὶ πάντοτε ἱκανὸς νὰ ὁδηγήσῃ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν εἰς ἀνασύνταξιν καὶ νέαν μεγαλουργίαν.

Ἂς τὸν καλέσῃ ἐγκαίρως ὁ λαός. Ἴσως ὑπάρχει ἀκόμη καιρός. Ἴσως τῆς Μικρασιατικῆς τραγῳδίας νὰ μὴ παίζεται ἡ τελευταία πρᾶξις. Ἴσως νὰ ἐπιφυλάσσεται εἰς τὴν τύχην τῆς κάποιος ἐπίλογος μετατρέπων ἄρδην τὰς ἐκ τῶν ἐξελιχθεισῶν τραγικῶν πράξεων ἐντυπώσεις.

ΑΠ' ΤΟ ΓΥΡΟ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ

«ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΑΝΕΣΤΗ»

Ε'.

Ὁ δρόμος ἀπὸ τὰ πρόθυρα τῆς Πέτρας ἕως τὸν ἀνήφορον τοῦ Πετρί ἦταν γεμάτος. Κοβαλλάρια, πεζοῦρα, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ κάθε ἡλικίας καὶ κάθε τάξεως, φορτωμένοι μὲ καλάθια καὶ τορβάδες διέσχιζιν τὸν μποστανοφόρον κάμπον ὑπὸ τὴν πρωϊνὴν δρόσον καὶ ἐσκαφτίλωναν πρὸς τὸ καταπράσινο χωριουδάκι τὸ Πετρί ἢ Πετρ'ζιν, ὅπως λένε οἱ Τοῦρκοι, μικραν „δηλαδὴ Πέτραν. Εἶνε πολὺ ὡραῖο χωριουδάκι τὸ Πετρί· ἂν ἔγινετο διαγωνισμὸς καλλονῆς μεταξὺ τῶν χωριῶν τοῦ νησιοῦ τίποτε δὲν τὸ εἶχε νὰ πάρῃ τὸ πρῶτον βραβεῖον.

Μετ' ὀλίγον ὅλη ἐκείνη ἡ πομπὴ ποὺ ἀπετελεῖτο ἀπὸ ὅλον σχεδὸν τὸν πληθυσμὸν Πέτρας κατέφθανε καὶ κατέκλυζε τὸν ἤρεμον καὶ ἀνύπνοτον συνοικισμόν ποὺ μόλις εἶχε ξυπνήσει καὶ ἔβλεπε μαχμουρλῆς τὴν ἀνατρεχιασμένην θάλασσαν κάτω ἀπὸ τὰ πόδια του. Τὸ χωριουδάκι ἐν φριῇ ὀφθαλμοῦ ἐπῆρεν ὄψιν πανηγυρικήν. Τὸ μοναδικόν του καφενεῖον, ἕνα ἀρχαῖον μεγάλο οἴκημα μὲ στοὰς καὶ ὑπερῶον, ἤνοιξε πρόθυμον τὰς πύλας του καὶ ἐδέχθη εἰς τὰς ἀγκάλας του τοὺς ζωηροτέρους, ἀπὸ τὴν συντροφιάν, ποὺ καὶ μὲν ἀρέσκονται εἰς τὸ κρύο νερὸν δὲν περιφρονοῦν ὅμως καὶ τὸ ρακί, κι' ὅσο πρωὶ θέλει ἄ, εἶνε!..

Ὁ χαρμόσυνος ἦχος τῆς καμπάνας, ποὺ ἤχησε ὕστερα ἀπὸ λίγο καὶ δὲν ἔπαυσε παρ' μόνον τὸ μεσημέρι, ἐτραβῆξε τὸ καραβάνι πρὸς τὴν ἐκκλησούλαν. Κυρίως ναός, πρόναος, αὐλή, αὐλόγυροι καὶ τὰ πέριξ σοκάκια κατελήφθησαν ἐξ ἐρόδου. Μετὰ μυρίους κόπους καὶ προσπάθειας κατωρθώσαμεν νὰ τρυπώσωμεν μέχρι τοῦ ναρθηκος καὶ ἐκεῖ, ἐνσφηνωμένοι μεταξὺ δύο γραϊδιῶν, πλὴν ἡ φλυαρία των ἐσκέπαζε τὸν ἦχον τῆς καμπάνας καὶ μερικῶν παχυσαρκῶν κυρίων, ποὺ ἔφοβοῦν δὰ τὰ περιξ, ἀγωνιζόμενα νὰ διεεσδύσωμεν διὰ τοῦ βλέμματος εἰς τὸν ναὸν ὅπου ἐτελεῖτο κάποιο μυστήριον. Ἐπὶ τέλους, ἀτελπισθέντες, παρεπηρήθημεν τῇ, ματαίᾳ προσκυνήσει καὶ „κατεφύγομεν εἰς, συνέντευξιν. Τὸ ἕνα ἀπὸ τὰ γραΐδια δέκοψε πρόθυμως τὴν ἀκατάσχετον φλυαρίαν του δια νὰ μᾶς διαφωτίσῃ. «Βάφτισ' εἶνι, γυέ μ' βίφασ» —Πολὺ πλούσιος πρέπει νὰνναι ὁ πατέρας τοῦ παιδιοῦ παρετηρήσαμεν. —"Ὄχι, γυέμ', ἔ· ἕνα ἄρχος. Τ' Νόδια τ' Ἀνέστ' ἐνι, μαῦές, ἀπ' τ'ν Πέτρα. — Καὶ ἦρθε τόσος κόσμος;.—Ἐμ' νὰ πού ἤρθι!.. τυχερὸ ἦταν μαθέ;.

Δὰ περισσοτέρας πληροφορίας δὲν ἐπιήκεσεν ἡ προθυμία τῆς γριᾶς· ἡ γειτονισσά της ἐπιφέρει εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν τῆς φλυαρίας χρησιμοποιήσασα ὡ, δόλωμα κάποιο νέον θέμα κακολογίας.

Ἀπὸ τὸν σίριανον τίφον μας ἀκούομεν τοὺ κλαυθμηρισμοὺς τοῦ βρέφους· καὶ ἀπὸ ναρθοῦ εἰς καρδὸν τὴν ἔρχονο φωνὴν τοῦ παπᾶ, ἀποτάσσοντος τὸν διάβολον.

"Ἐξαφνα τὰ πάντα ἐκίλυψε μία κραυγή: «*Βενιζέλος ἀνέστη!*» Τὴν ἐφώναξεν ἕνας, ἔκραξε ἄλλος, καὶ ἄλλοι, τὴν ἐπῆρεν ὁ νάρθηκας, ἡ αὐλή, τὰ κελιά, οἱ σοῦλόγυροι, τὸ καμπαναριό, οἱ δρόμοι. Καὶ ὕστερα πριν κοπήσῃ ὁ πρῶτος αὐτὸς σῖλος, δεύτερον κύμα ἐξεχύθη, ἰσχυρότερον ἀπὸ τὸ πρῶτον, μυρίσσοιμον, ὁρμητικόν, παφλίζον: «*Ζήτω ὁ Βενιζέλος!*» Ἡ καμπάνη, ποὺ εἶχε σιγήσει πρὸς στιγμὴν, ἤμασε τὴν κρυυγήν, συνεκέντρωσε μέσα της ὅλου: ἐκείνους τοὺς παλμοὺς καὶ ἤρισε νὰ τοὺς διάλῃ ἀπὸ τοῦ ὕψους της, σπεύδουσα, ἀσθμαίνουσα πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις. Τὰ λεῦκα, ποὺ τὰ ἐχρύσωναν αἱ πρῶτ ι ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου, ἠτβάνθησαν τὰ φύλλα των νὰ φρικιοῦν τὰ πουλάκια ἐπέταξαν χαρούμενα ἐς τοὺς λόφους, γλυκόλαλοι ἄγγελοι τοῦ χαρμόσυνοῦ μη ὑματος, τὸ ὁποῖον, φερόμενον ἐπὶ τῶν πτερύγων τῆς πρωϊνῆς αὔρας ἀνέβαινε ὁλονὲν καὶ ἀνεβαίνε διαρκῶς ὑψηλότερα, ὡσὰν νὰ θέλῃ νὰ φθάσῃ ἐν χρυσωμένῃ κορυφὴν τοῦ Λεπεριμνοῦ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ νὰ ξεχυθῇ εἰς τοὺς αἰθέρας καὶ νὰ χαιρετήσῃ τὴν ἀτέναντι Ἀνατολὴν καὶ ὅλην τὴν κύσ.ν.

***

Ὁ πατέρας τοῦ νεοφωτίστου Βενιζέλου ὁ κὺρ Ἀνέστ ι, ἕνας νοικοκύρης· ἐργατικὸς Πετρ ὸ ς, ἀκτινοβολεῖ ἀπὸ χαρὰν ὅταν δέχεται τὰ συγχαρητήρια τῶν συγχωριανῶν του, ποὺ εὑρίσκουν ἰδιαίτεραν εὐχαρίστ ι ν νὰ παίζουν μὲ τὰς λέξεις. «"Ε! Νὰ σοῦ ζήσῃ!... ὁ Βενιζέλος ο' Ἀνέστη!» «Ναί, Ἀνέστη!» φωνάζει ἄλλος κ ὶ ἀδειάζει τὸ πιτήρι του. Ὁ γιατρὸς, πατέρας τῆς χαριτωμένης μικροσκοπικῆς Ἐλευθερίας, ποὺ εἶνε ἡ νονὰ, γελᾷ ὁλόκληρος, γελᾷ καὶ εὐθυμολογεῖ καὶ κομαρώνει σὰ γύρτικο σκεπάρνι!.. «"Ενας ἀστεῖος τὸν πλησιάζει. «Γιατρέ, πονεῖ τὸ στομάχι μου· κάνα νὰ πιῶ ἕνα ρακί πού θέλω νὰ χαιρετήσω... τὸ Βενιζέλο ;.. — "Ακοῦς ἄν κάνῃ! Νὰ πιῇς δέκα, κι' ἀκόμα ἕνα ἀπὸ μένα.— "Ἐβα μας. "Ὡρα του καλή, τὸ λοιπόν! "Ε, Ἐλευθερία, νὰ τὰ χιλιάσῃ, νὰ μᾶς ζήσῃς.

Τὰ ποτήρια τσουγκρίζονται, ἀδειάζουν καὶ ξαναγεμίζουν, αἱ εὐχαὶ διασταυρώνονται, αἱ γυναῖκες ἑτοιμάζουν τὰ τοῦ γεύματος καὶ ὁ ὑποφαινόμενος σπεύδει νὰ τελειώσῃ τὸ παρόν. Κάποια προαίσθησις τοῦ λέγει, πὼς κατὰ ποὺ δὲν εἶνε ἄοφωστο, ὁ γιατρὸς θὰ τοῦ δώσῃ τὴν ἄδεια νὰ πιῇ ὄχι ἕνα μὰ εἰκοσένα. Καὶ εἶναι σοῦμα, τρεῖς φορὲς περασμένη ἀπὸ τὸ καζάνι, καὶ μυροβολᾷ ἡ εὐλογημένη κατὰ ποὺ εἶπε καὶ ὁ παπᾶς, σηκώνοντες τὸ ποτήρι πρὸς τὰ γένειά του. «"Ἐβα! τὸ λοιπόν. Νὰ μᾶς ζήσῃ, ὦρα του καλή».

Σ. Ἀκρογιάλης

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ ΤΗΣ ΒΕΝΕΤΙΑΣ

ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΩΣ

Ὁ «Μ ηγγεστριανὸς Φίλξ» παρεθέτει τὸ κατὰ προσέγγισιν κείμενον τῆς ἀπευθυθείσης ἤδη ἀπαντήσεως τῆς Βρεττανικῆ; κυβερνήσεω; εἰ; τὴν Γαλλικὴν ἀνακοίνωσιν ἐπ. τῆ; προσεχοῦς διασκέψεως τῆς Βενετίας διὰ τὸ Ἀνατολικόν. "Ἐχε. δὲ οὕτως ἐν ταῖς γενικαῖ; γραμαῖ:.

1) Ἡ Βρεττανικὴ κυβέρ ησις εἶνε πρόθυμο; νὰ δεχθῇ τὴν Γαλλικὴν ἄποψιν περὶ ταχυδρομικῶν κατὰ τὸ δυνατὸν συγκλίσεω; τῆς Διασκέψεως τῆς Βενετίας.

Ἐπειδὴ ἡ μόνη ἐλπὶς εἰρηνεύσεω; ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆ; συμμαχικῆ; μεσολαβήσεω;, ὁ δὲ ἐπαναληφθεὶς πόλεμο; ἐν Μικρασίᾳ καθιστᾷ τὴν μεσολάβησιν μᾶλλον ἐπιβεγυσιν, ἡ Βρεττανικὴ κυβέρνησις δέχεται νὰ παρατηρῇ πολλῶν ὅρων, εἰ; τοὺς ὁποίου; ἐπέμενε πρότερον, ὅσιν ἀφορᾷ τὴν συγκρότησιν τῆς Διασκέψεω.. Ἡ σπουδαιοτέρα Ἀγγλικὴ ὑποχώρησις συνίσταται εἰς τὸ ὅτι δὲν ἐπιμένει πλέον ὅπως ἡ ἀνακωχὴ κηρυχθῇ ἐν Μικρασ ᾳ πρὶν ἢ ἡ Διάσκεψις τῆ: Βενετίας προβῇ εἰ; θετικὴν ἐργασίαν.

2) Καίτοι ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις ἐμμένει ἀκόμη εἰ; τὸ κατ' ἀρχὴν ἀπαραβίαστον τῶν πρωτίσεων τοῦ Μαρμίου ἐγκαταλείπει τὴν αὐστηρὰν αὐτὴ; ἐπιμονὴν εἰς τὸ νὰ τεθοῦν ὡ; βάσει τῆς Διασκέψεω; τῆς Βενετίας οἱ πρότάσει; ἐκεῖναι καὶ εἶνε διατεθειμένη νὰ ἐμφανισθῇ ἐν τῇ Διασκέψει μὲ ὅλον τὸ δυνατὸν μικρότερα; ἀξιώσεις. Εἰ ε πρόθυμο; μάλιστα νὰ μελετήσῃ τὴν περέκλισιν ἐκ τῆς πολιτικῆς τοῦ Μαρμίου, μολονότι κατ' αὐτὴν ἐτέθη ὅρος καθ' ὃν πᾶσα τ ιαύτη παρέκλισις θὰ ἔδει νὰ ὑποβληθῇ ὑπὸ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν οἰκεῖων Κυβερνήσεων.

3) Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς ἐκκενώσεω; τῆ; Μικρᾶς Ἀσία; ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς στρατιωτικῆς καὶ πολιτικῆς Διοικήσεω; ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις φρονεῖ, ὅτι δὲν δύναται ν' ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τοῦ νὰ δεχθῇ τὴ; Γαλλικά; προτάσει; ὅπω; ἡ ἐκκένωσι; πραγματοποιηθῇ ἀμέσω, ὡ, προεβλέπετο ὑπὸ τῶν προτάσεων τοῦ Μαρμίου. Ἐν Παρισίοις ὑπεῖχετο ὅτι θὰ ἀπηιτοῦτο περίπου τέσσαρε; καὶ πλέον μῆνες διὰ τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην. Ἀλλὰ ὁ ὑπολογισμὸς οὗτος εἶχε γνω ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι αἱ πρότάσει; θὰ ἐγίνοντο ἀποδεκταὶ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τούρκων. Ἐν πρακτικῷ ὅμως οἱ μὲν Ἕλληνες ἐδέχθησαν, οἱ δὲ Τοῦρκοι ἠρνήθησαν.

Τὸ γεγονὸ; τοῦτο κατὰ τὴν Ἀγγλικὴν ἀντίληψιν μεταβάλλει τὴν κατάστασιν ὅπω; τὴν μεταβάλλει καὶ τὸ γεγονὸ; τῶν ἐπαναληφθεισῶν Τουρκικῶν ὠμοτήτων, δι' ἃ ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις ὑπεστήριξε τὴν ἄμεσον ἐνέργειαν ἀνακρίσεων.

Κατὰ τὴν Ἀγγλικὴν γνώμην οἱ Σύμμαχοι εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ προστατεύσουν τὰ Χριστιανικὰ μειονότητα τῆς Μικρᾶς Ἀσία;. Ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκα; ὁ Ἑλληνικὸ; στρατὸ; ἀπέμενεν ὡς μόνη ἐγγύησι διὰ τὰς μειονότητας καὶ ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ δεχθῇ τὴν ἀποχώρησιν αὐτοῦ, ἐκτὸς μόνον ὡ; ὁλοκληρωτικὸν μέρο; τῆς λύσεω; τοῦ Ἀνατολικοῦ γενομένης δεκτῆς τόσον ὑπὸ τῶν Τούρκων ὅσον καὶ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.

Ἐν παση περιπτώσει τονίζεται ὅτι τὸ ζήτημα τῆ; προστασία; τῶν μειονοτήτων θὰ συζητηθῇ κατ' ἀν γκην ἐν τῇ Διασκέψει.

Ἐὰν ἡ Διάσκεψις εὐδοκιμήσῃ ὁ "Ἀγγλος ἀντιπρόσωπο; οὐδεμίαν ἀντίρησιν θὰ προβάλῃ διὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ζητήματος τῆς ἐκκενώσεω; καὶ πρὸ τοῦ τερματισμοῦ τῶν ἐπαναληφθεισῶν ἐχθροπραξιῶν. Ἡ Μεγάλη Βρεττανία δέχεται πρὸς τούτοις ὅπως κληθῇ ἀμέσω; ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἵνα ὁρίσῃ τὴν ἡμέραν τῆς Διασκέψεως.

Κατὰ τὰς πληροφορία; τῆς ἰδίας ἐφημερίδος ἐπειδὴ ἡ Γαλλία ἀνεκίνει τὴν ἤδη ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴν ταχεῖαν σύγκλιναν, κρίνεται σήμερον πιθανόν, ὅτι ἡ Διάσκεψις θὰ συγκροτηθῇ ἀμέσω;. "Οταν ἡ Ἰταλία προσδιοσίσῃ τὴν ἡ ἡέραν, οἱ ἐν Κωνσ.ολέει "Ὑπατοι Ἀρμοσταὶ τῶν Συμμάχων θὰ κληθοῦν ἀμέσω; νὰ μεταβοῦν εἰς Βενετίαν.

Ἐν τούτοις ἀμφίβολο; συντελεστὴς τῆς καταστ ἐσεως εἶναι ἡ γνώμη τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἀγκύρας.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ

κρίσις δὲν φαίνεται νὰ ἔληξεν εἰσέτι. Ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ ἐφ' ὅσον οἱ πολιτικοὶ σύλλογοι, φαίνονται ἐμπνέοντες τὴν πολιτικὴν ζύμωσιν τῆς χώρας, εἶνε εὐνόητον ὅτι, καὶ ἂν τερματισθῇ ἡ ἐκκρεμότης, ἡ κρίσις θὰ ἐξακολουθῇ νὰ ὑφίσταται. Διότι ἡ Ἑλλὰς σήμερον ἐκεῖνο ποὺ χρειάζεται διὰ νὰ σωθῇ, διὰ νὰ μὴν ὑπογοάψῃ μεθαύριον ἀτιμωτικὴν εἰρήνην, δὲν εἶνε Γουναρικὴ Κυβέρνησις ἀνεπιθύμητο; εἰ, τοὺς Συμμάχου;, μὲ ἄλ ην μάσκαν. Ἡ χωρα, ἔχει ἀνάγκην ἀπόλυτον—.ἶνε ζήτημα ζωῆ. ἢ θανάτου—ἀπὸ Κυ-

---

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣΙΑΣ

— *Τὸ κοινὸν διάβημα τῶν θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν πρὸς τοὺς προξένους*

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα συνῆλθον εἰς τὸ μέγαρον τοῦ Δημαρχείου Σμύρνης, κατόπιν προσκλήσεως, οἱ θρησκευτικοὶ ἀρχηγοὶ τῶν ἐνταῦθα ἐθνοτήτων καὶ πλεῖστοι ἄλλοι πρόκριτοι, ὅπ ως συσκεφθῶσιν ἐπὶ τοῦ τρόπου βελτιώσεω; τῆς καταστάσεώς.

Κατόπιν συζητήσεως ἀπεφασίσθη ὅπως ἐκλεγῇ Ἐπιτροπὴ, ἥτις μεταβαίνουσα εἰ; τοὺς ἐνταῦθα πρόξένου; τῶν μεγάλων δυνάμεων ζητήσῃ τὴν προστασίαν καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν διὰ τὴν διατήρησιν τῆ; τάξεω; καὶ τὴν ἐξασφάλιαν τῆ; ζωῆ; καὶ τῆς περιουσίας τῶν κατοίκων.

— *Ἡ ἐκλεγεῖσα Ἐπιτροπὴ*

Ἡ Ἐπιτροπὴ, ἥτις μ ετέβη εἰς τοὺς προξένου , ἀπηρίσση ἀπὸ τοὺ; κάτωθι:

Σμύρνης Χρυσόστομος μετὰ τοῦ κ. Ν. Τσουρουτσόγλου, ἀντιπρόσωπο; τοῦ μουφτῆ Σεχ Ἀλῆ ἐφ. καὶ Ἔσκ π βέη· πρώην βουλευτὴς Σμύρνης, Ἀρχιεπίσκοπο; τῶν Ἀρμενίων μετὰ τοῦ κ. Ναζαρὲ Χιλμῆ, Ἀρχηφαβίνος μετὰ τοῦ Φερντοὺν βέη. Ὁ ἀρχηγὸ; τῶν Ἀρμενοκαθολικῶν κ. Σιαλιαν καὶ ὁ πνευματικὸ; ἀρχηγὸ; τῶν Ἀρμενοπροτεστάντων κ. Ἀπτουραχμὲν.

— *Εἰς τοὺς προξένους*

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπεσκέφθη πρῶτον τὸν Ἀγγλὸν Πρόξενον, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνεκοίνωσεν ὅτι ὁ λαὸ; τῆς Σμύρνης καταφεύγει πρὸς τὰς Μεγ. Δυνάμεις καὶ ζητεῖ τὴν προστασίαν αὐτῶν. Ἐτόνισεν ἐπίσης ὅτι ὡ; πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῶν μέτρων ἐπαφεῖται εἰς τὰ; ἀποφάσει; τῶν Συμμάχων, ἐτοιμο; νὰ δεχθῇ καὶ ἐκτελέσῃ οἱονδήποτε μέτον ἤθελον οὗτοι ὑποδείξῃ.

Ὁ σὲρ Ἄλμπ ἀπαντῶν ἐξέφρασε τὴν θλίψιν του πρῶτον διότι ὁ πόλεμος αὐτὸ; τῶν δύο λαῶν προκαλεῖ αὐτὰ; τὰς συμφορὰς. Ἐδήλωσεν ἀκολούθω; ὅτι δὲ δύνατα βεβαίω; νὰ διαθέσῃ στρατιωτικὰ; δυνάμει, ἀλλ' ὅτι ἀποφεύγει διὰ τὰ ἀγκαῖα μέτρα φιλανθρωπίας. Ὁ Βρεττανὸς Πρόξενο; ἐδή ωσεν ἐπίσης εἰ; τὴν ἐπιτροπὴν, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Στρατηγεῖον ἔχει βεβαιώσῃ, ὅτι ἡ πόλις οὐδένα θὰ διατρέξῃ κίνδυνον.

— *Θ' ἀποβιβασθοῦν Γαλλ. στρατεύματα*

Οἱ θρησκευτικοὶ ἀρχηγοὶ μετέβησαν ἐκεῖθεν εἰς τὸ Γαλλικὸν Προξενεῖον ἔνθα τὴν στιγμὴν ἐκείνην παρευρίσκετο καὶ ὁ Γεν. Πρόξενο; τῆ; Ἀμερικῆς κ. Χόρτον.

Ὁ Γάλλο; Γεν. Πρόξενο; κ. Γκραλιὲ ἐδήλωσεν εἰ; τὴν ἐπιτροπὴν ὅτι σήμερον θ' ἀποβιβάσῃ Γαλλικὰ στρατεύματα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς πόλεως καὶ ὅτι αὔριον φθάνουν καὶ ἄλλαι Γαλλικαὶ δυνάμε ; σίανε; θὰ διατεθοῦν διὰ τὸν ἴδιον σκοπόν.

Ὁ Ἀμερικανὸ; Πρόξενο; ἐβεβαίωσε τὴν ἐπιτροπὴν ὅτι τόσον αὐτὸ; ὅσον καὶ οἱ λοιποὶ συνάδελφοί του σκέπτονται συνεχῶ; διὰ τὴν λήψιν διαφόρων μέτρων ἀσφαλείας καὶ φιλανθρωπίας.

Ἡ ἐπιτροπὴ διηυθύνθη ἐκεῖθεν εἰς τὸ Ἰταλικὸν Προξενεῖον ἀλλὰ μὴ εὑροῦσα τὸν Πρόξενον θὰ ἐπισκεφθῇ αὐτὸν σήμερον τὴν 12ην ὥραν.

ΈΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ,

Τηλ. Διεύθυνσις: «ΕΛΛΟΓΟΝ» Μυτιλήνην

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ		Ἐξωτερικοῦ	
Ἐτησία	Δρ. 60	Ἐτησία	Φρ. χρ. 75
Ἑξάμηνος	» 35	Ἑξάμηνος	» 40

Συνδρομαὶ καὶ δημοσιεύσεις πρωϊνὴ ὥραν

Ἀρχισυντάκτης καὶ Ὑπεύθυνος
ΤΙΜΟΘ. Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

βέρνησιν Ἐθνικῆς Σωτηρίας. Καὶ τοιαύτη μόνον ἀπὸ τὰ σπλάχνα τοῦ συναισθήματος τῆς Ἡνωμένη, δεν δύναται νὰ προσέλθῃ, οὔτε οἱ πολιτικοὶ Σύλλογοι εἶνε ἐλεύνοι ποὺ δικαιοῦνται νὰ τὴν ὑπαδέξουν.

ΚΑΤΑ τηλεγράφημά μας, ἐπιβεβαιούμενον καὶ δι' ἐπισήμου τοιούτου πρὸς τὰς ἐνταῦθα ἀρχάς, χθὲς ἐπρόκειτο νὰ συναφθῇ ἀνακωχὴ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Κεμάλ. Ἡν εἴδησιν δεχόμεθα μὲ ἀναχώρησιν. Γαύτην τὴν στιγμὴν οὐδὲν ἕτερον ὑπῆρχεν. Εὐχόμεθα μόνον διὰ ἐπιστῇ ἡ ὥρα τῶν διαπραγματεύσεων τῆς εἰρήνης νὰ εἶνε εἰς θέσιν—τοὐλάχιστον τότε—ἡ Ἑλλὰς νὰ κινηθῇ διπλωματικῶς. Ἵνα περιοφθῇ ὅ,τι εἶνε δυνατόν. Διότι εἶνε γεγονὸς: **Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἡττήθη στρατιωτικῶς.** Ὁ στρατὸ, ἐνίκησε καὶ ἐκράτησε τὰ ἀπολυτρωθέντα ἐδάφη τὰ καὶ διὰ συνθήκων ἐπιδικασθέντα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ ὑπὸ καὶ πλέον ἔτη. **Ἡττήθη ὅμως διπλωματικῶς.** Ἔνα ἰσχυρὸν διπλωματικὸν μέτωπον ἐπομένως εἶνε δυνατὸν νὰ κάμῃ θαύματα. Αὐτὸ τὸ μέτωπον τὸ διπλωματικὸν, καλούμεθα τώρα ὅλοι ἡνωμένοι, λεὸς καὶ στρατὸς νὰ δημιουργήσωμεν. Ὅ,τι ἱκανόν, ὅ,τι ὑγιὲς, ἔχει ἡ χώρα πρέπει νὰ συναφθῇ διὰ τὴν κρίσιμον διπλωματικὴν μάχην. Οἱ ἀνίκανοι, οἱ πολιτικοὶ ἡτταπαθεῖς, οἱ μικροὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ ἐμπαθεῖς νὰ παραμερισθοῦν. Αὐτὸ εἶνε τὸ συμφέρον τῆς χώρας· αὐτὸ ἀπαιτοῦν αἱ κρίσιμοι περιστάσεις. Ἡ τιμὴ καὶ ἡ ὑπόστασις τοῦ Ἔθνους.

ΤΑ ΕΠΙΣΙΤΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ

Ἐκρίθη, φαίνεται, ἐπάγγελμα νὰ δίδῃ ὅπως; ὅπως μία ἀπάντησις, καὶ νὰ μὴ μείνουν ἀπάντητα ὅσα πρὸ δεκαημέρου καὶ ἐπέκεινα ἔγραψα ἐπὶ τὸ ἀφρμὲ ρεστέρων περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ἐπισιτιστικῶν.

Ἤκουστα ἐπισκοδομητικὴ ἡ ἀπάντησις αὕτη. Δίδεται τὸ ἱστορικὸν καὶ τῶν τριῶν φορίων, τῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Πλωμαρίου ληφθέντων ἐκ Σύρου καὶ τοῦ ἑνὸς μόνου αὐτῶν, τοῦ τελευταίου, πωληθέντος ἐν Πλωμαρίῳ κατὰ τρόπον ὁμαλώτατον ἐν μέσῳ τόσων ἀνωμαλιῶν καὶ ὡς πρὸς τὰ τρία φορτία.

Δὲν προτίθεμαι νὰ πρόβω εἰς ἀνασκευὴν προχείρων ἄλλως ἀπαφεύγω ἀκόμη καὶ ἀνεπαρκεστέρων ἀναλύων ἡ συζήτησιν, ἄδυνατον πλέον, κατόπιν ἐρτῆς, ἀμέσου καὶ πρακτικοῦ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀποτελέσματος. Καὶ ἐπβεβαιῶ μόνον ὅτι τὰ πράγματα ἔχουσιν ὡς τὰ ἐξέθηκα τότε.

Τώρα γράφων, ὅσα γράφω, τὸ πράττω χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μου, ἵνα μή τις τούτων ὑπόλβῃ μὲ ὡς ἀσυστατά τινα γράφοντα, βεβαιῶν αὐτοὺς ὅτι τὰ ἐκτεθέντα βασίζονται ἐπὶ τῇ ἀκριβείᾳ.

Τὴν ἀκρίβειαν δὲ ταύτην ἄλλως περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι πάντοτε δημοσιογραφῶν καὶ πάντοτε προσπαθῶ νὰ μὴ ἀφήσαμαι ταύτης, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἀνθρωπίνως ἐφικτόν.

Ἁπλούστατα ὁ σκοπός μου, γράφοντο, ἤτο νὰ ἐπισημάνῃ ἡ προσοχὴ ὡς δεῖ *ἵνα μὴ ἐπαναληφθῶσιν ἐν τῷ μέλλοντι* ὅσα ἄτοπα ἐσημειώθησαν ἀνωχῆς, ἄτοπα, τὰ ὁποῖα καὶ δὲν ἀπηρίθμησα ἐπὶ τέλους· τότε ὅλα, ἐ πρὸς, ἔ.

Τοῦτο καὶ μόνον.

Ἐν Πλωμαρίῳ

ΖΑΝΟΣ ΓΡ. ΒΑΣΙΛΑΡΟΣ

ΚΟΝΙΑΚ ΝΕΚΤΑΡ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν κ. κ. καταναλωτῶν Κονιάκ, ὅτι τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον *«ΝΕΚΤΑΡ»* τῶν ἐν Πειραιεῖ ἐργοστασίων κ. κ. **Λούλου καὶ Τσότρα** ὑπερανεδείχθη καὶ ἐπιστοποιήθη ἐπισημότατα πλέον ὅτι εἶνε τὸ εὐγενεστέρον καὶ ἀριστέρον ὅλων τῶν ἐν τῇ νήσῳ εἰσαγομένων Ἑλληνικῶν κονιάκ, πολεῖται εἰς ἅπαντα τὰ καταστήματα ἀποκιακῶν τῆς πόλεώς μας.

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν νῆσον ὁ κ. Νικόλαος Κύπριος.

ΤΟΠΙΚΑ

Στρατ. Διοίκησις Λέσβου

Παρακαλοῦνται οἱ ἐνταῦθα κ.κ. ἀξιωματικοὶ ὅπως παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Διοίκησιν τὴν Θην μ.μ. τοῦ σήμερον Σάββατον.

Ὁ Στρατιωτικὸς Διοικητὴς
Θ. ΜΠΑΚΑΣ Ὑποστράτηγος

— **Τὰ στρατιωτικὰ συσσίτια**

Χθὲς, τὴν πρωΐαν, πρωτοβουλίᾳ τοῦ «Ἐλ. Λόγου» κατηρτίσθη λαϊκὴ ἐπιτροπὴ (προσωπική) ἐκ τῶν κ.κ. πληρεξουσίων καὶ διαφόρων πολιτῶν, ἥτις κατόπιν συνεννοήσεωνμετὰ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Πολιτικῶν ἀρχῶν ἀπεφάσισε τὴν διοργάνωσιν στρατιωτικῶν συσσιτίων. Πρὸς τοῦτο συνεκάλεσε τὸ ἀπόγευμα καὶ ἄλλους συμπολίτας, ἐκ τῶν ὁποίων κατηρτίσθη ἡ μόνιμος ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ ἀπαιτουμένου προσωπικοῦ καὶ μαγειρικῶν εἰδῶν διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν συσσιτίων εἰς διάφορα μέρη τῆς πόλεως, ὅπου οἱ στρατιῶται περιεχόμενοι θὰ εὑρίσκωσι μαγειρευμένον φαγητὸν δις τῆς ἡμέρας, ἐπὶ μιᾶν ἢ δύο τὸ πολὺ ἀκόμη ἡμέρας, μέχρις ὅτου ἔλθουν τὰ ἀμοιβαία ποὺ θὰ τοὺς μεταφέρουν εἰς τὰς ἑστίας των.

Ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴ κατηρτίσθη 1) Νικόλαος Ἀμμανίτης, πρόεδρος, 2) Γεώργ. Πετρέλλης, 3) Β. Κατσάνης, 4) Ἀλέξ. Ἀκρβὸς, 5) Θρασ. Ἐλευθεριάδης, 6) Στέλιος Σουρμάγκας, 7) Γρηγ. Ρουσέλλης, 8) Ἀνδρέας Σεφτελῆς καὶ 9) Παναγ. Καμπούρης.

Τῆς Ἐπιτροπῆς συμμετέχουν οἱ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ Ἀρχαὶ ὡς καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἐπιμελητείας τοῦ στρατοῦ.

Ἀπόψε (Σ-ββατον) ἡ ἐπιτροπὴ δὲ ἀνακοινωθέντος της θὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὸν στρατὸ τὰ μέρη εἰς τὰ ὁποῖα θὰ ἐγκατασταθοῦν τὰ συσσίτια.

— **Ἐπάρκεια σιτηρῶν**

Τὴν πρωΐαν οἱ κ. κ. Πληρεξούσιοι ἐπεσκέφθησαν τὸν Στρ. Διοικητὴν καὶ ἐξιτήσαν πληροφορίας περὶ ἐπαρκείας ἄρτου καὶ τροφίμων ἐν τῇ πόλει μας. Κατόπιν τούτου ἡ Στρατιωτικὴ Διοίκησις ἐξέδωκε τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέ:

Γνωρίζω εἰς πάντας τοὺς ἐν Μυτιλήνῃ διαμένοντας στρατιωτικοὺς καὶ πολίτας ὅτι ὑπάρχει ἐνταῦθα μεγάλη ποσότης ἀλεύρων διὰ πολλὰς ἡμέρας καὶ ὅτι ἐλήφθησαν μέτρα διὰ τὴν ἀποστολὴν ἑτέρων.

Μυτιλήνη, τῇ 27/8/22

Στρατιωτικὴ Διοίκησις Λέσβου
Θ. ΜΠΑΚΑΣ

— **Ἐπιτροπὴ στεγάσεως**

Ἐπίσης κατηρτίσθη ἐπιτροπὴ εἰδικὴ ἐπὶ τῆς ἐξευρέσεως καταλυμάτων διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς, ὡ, ἑξῆς: 1) Ὁ κ. Δημ. Μαχαίρας πρόεδρος, 2) Δημ. Ρουσέλλης, 3) Μιχ. Γρηγορίου, 4) Γ. Καψαμάλης 5) Ἀντ. Γούτος.

— **Ἐκκλησίες πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους καὶ ἐνορίτας τῆς Ἱερᾶς Ἐκκλησίας Ἅγ. Συμεών**

Οἱ ἐν τῇ πρωτευούσῃ Μυτιλήνῃ ἐφημερεύοντες ἱερεῖς ποιοῦμεθα ἐκκλησιν πρὸς τὰ φιλανθρωπα εἰσόμματα τῶν ἐπιτρόπων καὶ ἐνορίτῶν τῆς ἐν λόγῳ Ἐκκλησίας ὅπως ἀφῆσωσιν ἀνεξόφλητον ἐν τῇ θέσει τοῦ ἐφημέριον Ἀντωνίου Κουτρέλλη, καθοῦ, καθὼς τοῦ πᾶσι τυγχάνει γνωστόν, οὐδεὶς λόγος, ὑπάρχει ἀπόχρων πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ ἐν λόγῳ ἱερέως.

Βέβαιοι ὄντες ἐκ τῶν προτέρων ὅτι ἡ ἡμετέρα ἡμῶν ἐκκλησις αὕτη εὐμενῶς γενήσεται ἀποδεκτὴ ἐυφρέβαιοῦμεν ὑμᾶς, ὅτι πάντες ἡμεῖς εἰς τὸ μέλλον θὰ εὐχόμεθα ἐκ ψυχῆς καὶ κορόμς ὑπὲρ ὑγείας καὶ εὐτυχίας ὑμῶν οἰκογενεῶν ὑμῶν.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 26 Αὐγούστου 1922

Οἱ ἐφημέριοι

Μητροπόλεως: Οἰκονόμος Παλαιολόγος, Παπᾶ Παναγιώτης Δαρατζίνης, Π. Παναγιωτίδης. Ἁγίου Θεοδώρου: Ν. Κλήμης, Ἀγ. Γεωργίου, Γαβριὴλ Β. Δομένικος. Ἀγ. Ἀποστόλων: Π. Ἀγιομαυρίτης. Ἁγίου Σημεὼν: Παναγιώτης Ἀθηναῖος. Ἀγκάδας: Μελέτιος Μαργιούδης, Σταῦρος Ζιγκός. Νεκροταφείου: Παπανικόλαος Ἰωαννίδης. Ἀγ. Θεράποντος: Οἰκ. Ἀριστείδης Παπαθεόδωρος

Εὐκτήρια

Ἔφθασεν εἰς τὴν πόλιν μας προερχόμενος ἐκ Σμύρνης ὁ διαπρεπὴς πιανίστας καὶ καθηγητὴς τοῦ Πιάνου εἰς τὸ Κεντρικὸν Πρωτεύον γυμνάσιον Σμύρνης κ. Ἰωάννης Ἀντωβίτς.

Κατὰ παράκλησίν πολλῶν οἰκογενειῶν τῆς πόλεώς μας, ὅπου ἀπολύσεις τόσων συμπαθειῶν ὁ καλλιτέχνης τὸ πιάνου ἐδέχθη νὰ δώσῃ μερικὰ μαθήματα κατὰ τὴν ἐντεῦθα διαμονήν του.

2—2

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ *διδάσκαλοι καὶ διδασκάλισσαι* διὰ τὴν Κοινότητα Ἐρεσοῦ.

Προσφέρεται μηνιαῖον 100δάσχμον ἐπίδομα ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ των. Οἱ βουλόμενοι ἀς ἀποταθῶσιν εἰς τὴν Ἐφορείαν Σχολῶν Ἐρεσοῦ.

2—2

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΣΚΑΝΔΑΛΟΥ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

Φίλε κ. Διευθυντά,

Πολὺ προθύμως καὶ λίαν εὐχαρίστως θὰ ἐπήνων ἐκείνους τὸν ἰατριβογράφον Μητροπολίτην κ. Βασίλειον, ἐὰν δὲν ἐλησμόνα δυστυχῶς πίντοτε, νὰ θέτῃ καὶ τὴν ὑπογραφήν του κάτωθεν τῶν ὅσων ἀνωτέρω; ἐξακολουθεῖ νὰ συγγράφῃ καὶ εἰς τὴν «Ἕνωσιν» ἀλλ' ὅλως διαιτέρως, ὅπου καὶ ἐνσαμενίζεται νὰ ἀνιχατοπτρίζῃ ἑαυτὸν, εἰς τὸ ἴδιόν του ὄργανον τὸν «Βεελζεβοὺλ» καὶ τὴν νεοφανῆ ἐφημερίδα του τὸν «Ἀγῶνα».

Ἐν ἀναμονῇ δὲ τούτου, ἐπιμένω μόνον τὰ ἑξῆς: Διατί ὅλος αὐτὸς ὁ περιττὸς ἀλλὰ καὶ σκόπιμος θόρυβος, καὶ αἱ συνεντεύξεις καὶ οἱ διαγρβὴ, καὶ ἡ ἔδοσις ἐπὶ τούτῳ ἐφημερίδων, καὶ αἱ καθ' ὑπόδειξιν καὶ κατόπιν πιέσεως τῆς ὑπὸ διοικήσεως καὶ τῆς Μητροπόλεως, δῆθεν διαμαρτυρίαι τινῶν Κοινοτήτων, καὶ αἱ συγκινητικαὶ ἐπικλήσεις καὶ αἱ ἀπαλαὶ καὶ εἰ ἐξεταστικοὶ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως, ἀφ' οὗ ὁ Μητροπολίτης ἔχει δίκαιον;

Καὶ ἀντὶ νὰ ἐπιείῃ πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ καταπατουμένου δῆθεν δικαίου του, τὰς ἀρὰς τῶν 318 θεοφόρων πατέρων, δὲν θὰ ἦτο ἴσως τὸ ἁπλούστερον ὅλων καὶ τὸ πρακτικώτερον, συνάμα δὲ καὶ τὸ ἀρμόζον πρὸ παντὸς εἰς ἕνα ἀρχιερέα, ἀντὶ νὰ διαφθείρῃ συνειδήσεις ἀπείρων εἰσέτι καὶ ἀρτίων νεανίσκων, νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν δικαιοσύνην τῆς πατρίδος μας, ὁπότε, ἐὰν τυχὸν ἔχει δίκαιον, ἀσφαλῶς πλήρως θὰ τῷ ἀποδοθῇ;

Ἐκεῖ δὲ τότε ὄχι μόνον θὰ ἴδῃ καὶ τὰς σχετικὰς γνωμοδοτήσεις καὶ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ τῶν ἐν Μυτιλήνῃ δικηγόρων, τοὺς ὁποίους τώρα ἀνωνύμως καὶ ἀνυπογράφως μὲ τόσον πόθον ἐπιζητεῖ, ἀλλὰ καὶ θὰ ἀποκτήσῃ ἀσφαλῶς τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασιν τῆς ἀδεκίστου Δικαιοσύνης, καὶ θὰ μάθῃ ἐπὶ πλέον συνάμα, διατί ὁ ἀείμνηστος προκάτοχός του εἰσέπρατε τὰ τόσον προσφιλῆ ἐνίκα, καὶ θὰ διδαχθῇ πρὸς τούτοις δι' οὐδὲν ἀπολύτως, αὐτὸς τοὐλάχιστον δικαίωμα νόμιμον ἔχει, ἐπ. τῶν ἐν λόγῳ κτημάτων. Ἂς μὴν κουράζεται λοιπὸν καὶ κατατρίβεται ἀσκόπως τοιοῦτο ἔργον ὅπερ φέρει διατριβογράφων, καὶ ἂς μὴν φαντάζεται ὅτι εἶναι εἰς θέσιν νὰ δημιουργήσῃ ἐπιπροσθέτως καὶ ἐπαρχιακὸν ζήτημα.

Ὁ νομίζων ἑαυτὸν ἀδικούμενον ἐν τέλει κατὰ κανόνα ἀπαφίβαιον, καταφεύγει εἰς τὴν Δικαιοσύνην καὶ πουθενὰ ἀλλοῦ, καὶ πρὸ παντὸς μόλιστα ὅταν τύχῃ ἐπὶ πλέον ὁ οὕτω ἀδικούμενος οὗτος, νὰ εἶναι καὶ ἀρχιερεὺς καὶ ἡ Πατρὶς τὸν διατρέχει τόσον κρισίμους περιστάσεις.

Ὥστε ἐπασχόλησις τοῦ κοινοῦ, ἐν οὕτω χαλεποῖς καιροῖς, περὶ τὰ τοιαῦτα μικρὰ ὅσον καὶ ταπεινὰ καὶ εὐτελῆ ζητήματα, ἀτελείας πορείας, καὶ κάθε ἄλλο πορὰ ἐπισκοδομητικὴ τοῦ ὀφειλομένου σεβασμοῦ πρὸς τὸ ἄξιωμα ὅπερ φέρει, εἶναι.

Ὅλως ὑμέτερος
Ὀρέστης Κυπριανός
Πληρεξούσιος Λέσβου

Δήλωσις

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἐπίστρατοι Καλλονῆς, δηλοῦμεν μὲ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον, ὅτι οὔτε συλλογον φασίσι ἐκάμαμεν, οὔτε ὅρκον ἔχομεν εἰς τοιούτας κρισιμωτάτας περιστάσεις διὰ νὰ σκεπτώμεθα τὰ τοιαῦτα, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Πατρὶς μας διέρχεται τὴν κρισιμωτάτην ταύτην περίοδον.

Ὡς πρὸ, δὲ τὸ ζήτημα μεταξὺ Κοινότητος καὶ Μητροπολίτου δηλοῦμεν μὲ τὸν κατηγορηματικότερον τρόπον, ὅτι τὰ κτήματα ταῦτα εἶναι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου καὶ συνεπῶς τῆς Κοινότητος μας. Καὶ διὰ τοῦτο σύσσωμοι εἴμεθα εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Λαϊκῆς Ἐπιτροπῆς; αἱ ὁποῖαι προσπίζουν μὲ τόσον ζῆλον τὰ δικαιώματα τὰ ἀπαράγραπτα τῆς Κοινότητός μας. Συνεπῶς πάντα τὰ γραφέντα ὑπὸ μέρους μας δῆθεν εἶναι κακοπιθέστατα ψεύδη καὶ καθαρὰ συκοφαντία.

Ἐν Καλλονῇ τῇ 25 Αὐγούστου 1922

Οἱ ἐπίστρατοι Καλλονῆς

Ἀπόστολος Βαλτᾶς, Παρασκευᾶς Ἀντάρης, Ἰγνάτιος Ε. Ἀντωνιάδης, Γεώργιος Χ" Παλαιολόγος, Νικόλαος Λογιώτατος, Χαράλαμπος Ν. Ἀφαλωνιάτης, Σταῦρος Μανίκας, Σευλιανὸς Ναλμπάντης, Παναγ. Γ. Ἀντωνιάδης, Δημήτριος Νικολάρας, Νικόλαος Μακρῆς, Νικόλαος Πιπιγῆς, Παναγ. Θ. Ἐλευθερίου, Νικόλαος Σ. Ἀντωνιάδης, Παναγιώτης Ν. Γιαλαμᾶς, Πρόδρομος Βέμβου.

Πλειστηριασμὸς

Ἐκτίθεται εἰς δημόσιον πλειστηριασμὸν ἡ ἐνοικίασις διὰ δύο περιόδους τοῦ ἐλαιομύλου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν Καγανίου κειμένου ἐντὸς τοῦ χωρίου Καγανίου μετ' ἐλαιοποθήκης ἡμερησίας ἐργασίας 13 κοιλοῦα. Τὸ δημοπρατήριον εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τοῦ κήρυκος Καγανίου.

Ἡ ὁρκωτὴ κατακύρωσις γενήσεται ἐν Καγανίῳ ἐξαθεν τοῦ ναοῦ τῶν Ἐν. Στρατίου Κώστα τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 28ην τρέχοντος καὶ ὥρα 12η ἀκριβῶς.

Οἱ ἐπίτροποι ἱερᾶς ἐκκλησίας
τῶν Ταξιαρχῶν Καγανίου

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἰδιαιτέρα τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία «Ἐλευθ. Λόγου»
ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀρ. 8151 **ΑΘΗΝΑΙ 25 Αὐγούστου ὥρα 3.40 πρωϊνὴ**
Καθυστερήσαν 36 ὧραις

ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ

Οἱ πρεσβευταὶ τῶν Συμμάχων ἐλάβον ὁδηγίας διὰ τὰς προσκλήσεις τὰς ὁποίας θὰ ἐπιδώσουν εἰς τοὺς ἐμπολέμους ἅμα ὁρισθῇ ἡ ἡμέρα τῆς συγκλήσεως τῆς Διασκέψεως διὰ τὸ Ἀνατολικόν.

Πιθανολογεῖται ὅτι ἡ Διάσκεψις θὰ συνέλθῃ εἴς τινα πόλιν τῆς Ἀνατολῆς.

—Κατ' ἄλλην εἴδησιν ἡ Διάσκεψις ἀναβάλλεται, ἀποφασισθείσης τῆς ἀνακωχῆς ἤτις θὰ πρυταθῇ εἰς τοὺς ἐμπολέμους ὑπὸ τῶν Συμμάχων.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ

Τὸ Γραφεῖον τοῦ Τύπου ἀνακοινοῖ ὅτι κατὰ τηλεγράφημα τῆς «Ἐρυθ. Ἡμισελήνου» πρὸς τὸν Ἐλ. Ἐρυθρὸν Σταυρὸν, οἱ στρατηγοὶ Τρικούπης καὶ Διγενῆς καὶ οἱ συνταγματάρχαι Βασιλικόπουλος Μερεντίτης καὶ Κοϊμπαλῆς συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι καὶ ὑγιαίνουσι.

Οἱ εἰρημένοι ἀξιωματικοὶ διῆλθον τὸ Σάββατον ἐξ Οὐσακίου ὅπου ἐνέπεσαν εἰς ἐνέδραν.

Ὁ στρατηγὸς Φράγκος τηλεγραφεῖ ὅτι αἱ μεραρχίαι αἱ ἀποτελοῦσαι τὸ 2ον σῶμα στρατοῦ ἡνώθησαν μὲ τὸ 1ον σῶμα.

Ἡ ἀρχιστρατηγία ἀνετεύθῃ εἰς τὸν στρατηγὸν κ. Πολυμενάκου.

Τὸ ναυτικὸν Ἐπιτελεῖον ἀνακοινοῖ ὅτι ἐγένετο ἐχθρικὴ ἐπίθεσις ἐναντίον τῆς Κίου ἤτις καὶ ἀπεκρούσθη διὰ τῆς συμβολῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου.

Ἀρ. 9881 **ΑΘΗΝΑΙ 26 Αὐγούστου ὥρα 4.15 πρωϊνὴ**
Καθυστερήσαν 18 ὧραις

Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἡ Κυβέρνησις ὑπέραλε χθὲς τὸ ἀπόγευμα τὴν παραίτησίν της πρὸς τὸν Βασιλέα, ὅστις ἀνέθεσε τὴν ἐντολὴν σχηματισμοῦ Κυβερνήσεως πρὸς τὸν κ. Καλογερόπουλον.

Ὁ κ. Καλογερόπουλος συνεννοήθη τὴν νύκτα μετὰ τῶν κ.κ. Τριανταφυλλάκου, Μπουσίου καὶ Εὐταξίου. Αὔριον θὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὸν Βασιλέα.

ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ—ΣΤΡΑΤΙΑΣ

Ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου μέχρις τῆς πρωΐας οἱ ὑπουργοὶ καὶ ὁ κ. Ἐξαδάκτυλος εὑρίσκονεο εἰς διαρκῆ τηλεγραφικὴν συνεννόησιν μετὰ τῆς Σμύρνης.

Ὁ τέως ἀρχιστράτηγος κ. Χατζηανέστης ἀφιχθεὶς χθὲς ἐνταῦθα ἔλαβε δίμηνον ἄδειαν ὅπως μεταβῇ εἰς Εὐρώπην.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΑΨΙΝ ΑΝΑΚΩΧΗΣ

Τηλεγραφοῦν ἐκ (Κω)λόλεως ὅτι οἱ Σύμμαχοι Ἁρμοσταὶ ἐκάλεσαν τὸν Κεμὰλ νὰ ἀποσταλῇ ἀντιπροσώπους του εἰς Γιαριντζῆ τῆς Νικομηδείας ὅπου θὰ εὑρεθῶσιν Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ ὅπως διαπραγματευθοῦν τοὺς ὅρους τῆς ἀνακωχῆς.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΠΡΕΣΒΕΤΤΩΝ

Οἱ πρεσβευταὶ προέβησαν εἰς διάβημα παρὰ τῷ κ. Μπαλτατζῆ ζητήσαντες ὅπως παύσῃ παγεκτρελόμενος ὁ στρατὸς εἰς Μικρασίαν, διότι ὁ Κεμὰλ ἀπειλεῖ ἀντίποινα ἐντὸς τῆς Σμύρνης.

Ὁ κ. Μπαλτατζῆς ἐβεβαίωσεν ὅτι ταῦτα ὀφείλονται εἰς ἀτάκτους.

Ὁ κ. Γιόναρης διέψευσε τὰς παραχὰς τῆς Σμύρνης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΝΕΩΤΑΤΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— **Ὑπὸ συμμαχικὴν προστασίαν**

Ἀπὸ ἐπιμάτας, ἀφιχθέντας τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἐκ Σμύρνης, πληροφορούμεθα ὅτι ἀπὸ προχθὲς ἑσπέρας ἡ Σμύρνη διατελεῖ ὑπὸ **ἐνεργὸν** συμμαχικὴν προστασίαν. Τὸ ἀπόγευμα ἐξῆλθον ἰσχυρὰ ἀγήματα Ἀγγλικά, Ἰταλικά, Γαλλικὰ καὶ Ἀμερικανικὰ καὶ κατέλαβον τὰς τράπεζας, τὰ προξενεῖα καὶ διάφορα ξένα ἱδρύματα. Ἐπίσης κατελήφθησαν τὰ δεσπόζοντα τῆς Σμύρνης ὑψώματα καὶ λόφοι ἐπὶ τῶν ὁποίων κυμματίζουν αἱ συμμαχικαὶ σημαῖαι.

Τὸ Σωματεῖον «Ἀλληλοβοήθεια» κατὰ τὰς σημερινὰς περιστάσεις

Τὰ ἐν τῷ περιβόλῳ Ἁγίου Συμεὼν γραφεῖα τῆς «Ἀλληλοβοηθείας» καθ' ἑκάστην σχεδὸν δέχονται τὰς ἐπισκέψεις ἀσθενῶν, διαφόρων εἰδῶν καὶ ταλαιπωρουμένων. Εἰς πάντα; τούτους τὸ Σωματεῖον ἔρχεται ἀρωγὸν παρέχον εἰς ἄλλους μὲν ἰατρικὴν περίθαλψιν καὶ φάρμακα καὶ εἰς ἄλλους; χρηματικὰ βοηθήματα.

Τακτικοὶ πόροι τοῦ Σωματείου εἶνε αἱ ἐκ μιᾶς; ὀραχμῆς κατὰ μῆνα συνδρομαὶ τῶν μελῶν αὐτοῦ. Πολλάκις διάφοροι συμπολῖται μας ἐνισχύουν τὸ ταμεῖον μὲ δωρεὰς ἐκπληρώνοντες τὸν σκοπὸν τῆς «Ἀλληλοβοηθείας». Μετὰ λύπης μας ὅμως παρατηροῦμεν ὅτι κατὰ τὸ τρέχον ἔτος αἱ δωρεαὶ κατὰ πολὺ σπανίζουν, οὐ ἕνεκα τὸ Σωματεῖον θὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀναστείλῃ τὰς περιθάλψεις τῶν διαφόρων ἐνδεῶν καὶ πασχόντων.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ πρὶν προβῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην ποιεῖται ἔκκλησιν εἰς τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματα τῶν συμπολιτῶν μας, παρακαλοῦσα αὐτοὺς ὅπως ὁσάκις πρόκειται νὰ προβῶσιν εἰς καμμίαν ἀγαθοεργὸν πρᾶξιν, ἐνθυμῶνται καὶ τὴν «Ἀλληλοβοήθειαν» καὶ δυνηθῇ οὕτω νὰ ἐκπληροῖ τὸν φιλανθρωπικὸν αὐτῆς σκοπὸν καὶ κατὰ τὰς σημερινὰς δεινὰς περιστάσεις.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι ἡ ἔκκλησίς μας θὰ τύχῃ τῆς δεούσης προσοχῆς χάριν τῶν πασχόντων, διατελοῦμεν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

ΖΗΤΕΙΤΑΙ κυρία ἢ δεσποινὶς γνωρίζουσα τὴν Γαλλικὴν νὰ παραδίδῃ κατ' οἶκον Γαλλικὰ εἰς δεσποινίδας. Ἐν ἀνάγκῃ δύναται καὶ νὰ παραμένῃ παρὰ τῇ οἰκογενείᾳ δεσποινίδων. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

2—3

ΚΟΝΙΑΚ ΜΠΑΡΜΠΑΡΕΣΟΥ

Διαρκῶς παρακαταθήκη εἰς βαρέλια καὶ κιβώτια. Χονδρικῶς καὶ λιανικῶς

Νασόπουλος & Διακάκης
Μπάς Φανάρ

ΤΣΙΠΟΥΡΟ, ΜΑΣΤΙΧΑ ΚΟΝΙΑΚ, ΚΡΑΣΙΑ ΑΓΝΑ
ΜΟΝΟΝ
εἰς τὸ ἐργοστάσιον ποτοποιΐας
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΨΑΡΕΛΛΗ
Ἐν Μυτιλήνῃ.

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ ΤΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ τοῦ ΚΑΡΔΑΣΟΥ **LUX, FAMA & ΑΣΤΡΟΝ**